U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **M. G.**, zastoupený opatrovníkem Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2011, č. j. 4 Az 8/2011 – 23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokátky Mgr. Dagmar Rezkové Dřímalové **se určuje** částkou 1440 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze usnesením ze dne 12. 9. 2011, č. j. 4 Az 8/2011 – 23, zastavil řízení o žalobě podané žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 31. 5. 2011, č. j. OAM-76/ZA-ZA06-ZA12-2011, kterým nebyla stěžovateli udělena mezinárodní ochrana podle ust. § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž namítal, že se na adrese uvedené v žalobě v rozhodné době zdržoval. Z jakého důvodu pošta uvedla, že je na jím uvedené adrese neznámý a nemá zde schránku, není stěžovateli nic známo. Nicméně později zjistil, že mu na této adrese byla bez jeho vědomí schránka zrušena. Tudíž je možné, že došlo k pochybení třetí osoby.

Nejvyšší správní soud, po konstatování přípustnosti kasační stížnosti, se ve smyslu ust. § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by totiž tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, byl do s. ř. s.

zaveden zákonem č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Ve věcech azylu v nové úpravě institutu nepřijatelnosti (§ 104a s. ř. s.) je nyní kasační stížnost mimořádným opravným prostředkem omezeným na případy objektivní nutnosti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z těchto důvodů bude kasační stížnost ve věcech azylu přijata k projednání jen tehdy, jestliže rozhodování o ní umožní Nejvyššímu správnímu soudu zároveň plnit obecnější sjednocující funkci v systému správního soudnictví. S ohledem na ochranu veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob je vhodné připomenout, že stěžovateli byla soudní procesní ochrana již jednou poskytnuta individuálním projednáním jeho věci na úrovni krajského soudu, a to v plné jurisdikci.

Přesahem vlastních zájmů stěžovatele, který ve věcech azylu jedině vede k meritornímu projednání kasační stížnosti, je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je, kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce, pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. To prakticky znamená, že přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v tomto řízení je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.

O přijatelnou kasační stížnost se tak prakticky může jednat v případě, že kasační stížnost se týká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu nebo jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, přičemž rozdílnost v judikatuře může vyvstat na úrovni krajských soudů i Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit tzv. judikatorní odklon. To znamená, že Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je na místě změnit výklad určité právní otázky řešené dosud správními soudy jednotně. Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu nebo krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. V této souvislosti je však třeba zdůraznit, že Nejvyšší správní soud není v rámci této kategorie přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že pokud by k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. Nevýrazná pochybení, především procesního charakteru, proto zpravidla nebudou dosahovat takové intenzity, aby způsobila přijatelnost následné kasační stížnosti.

Z výše uvedeného vyplývá, že je v zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu, aby uvedl, v čem spatřuje, v mezích kritérií přijatelnosti popsaných výše, v konkrétním případě přesah svých vlastních zájmů, a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V dané věci Nejvyšší správní soud konstatuje, že důvod přijatelnosti uplatněný stěžovatelem v podané kasační stížnosti nesplňuje výše uvedená kritéria. Podmínkou pro zastavení řízení podle ust. § 33 písm. b) zákona o azylu, tedy otázkou, kdy je skutečně dána nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany, se Nejvyšší správní soud již zabýval v mnoha rozhodnutích, např. v usnesení ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007 – 66, www.nssoud.cz, a ze dne 21. 7. 2005, č. j. 3 Azs 196/2005 - 50, publ. pod č. 708/2005 Sb. NSS.

V daném případě stěžovatel uvedl v žalobě adresu X. Protože součástí žaloby byla i žádost o ustanovení zástupce, vyzval jej městský soud, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení této výzvy předložil soudu vyplněný formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Tuto zásilku se nepodařilo stěžovateli opakovaně doručit, neboť byl podle sdělení České pošty, s. p. na adrese uvedené v žalobě neznámý a neměl zde poštovní schránku. Krajskému soudu se následně stěžovatelův tehdejší pobyt nepodařilo zjistit ani dotazem u příslušných policejních orgánů ani dotazem v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, kde bylo podle sdělení cizinecké policie jeho poslední známé místo pobytu. Proto mu v souladu s ust. § 29 odst. 3 o. s. ř. a § 64 s. ř. s. usnesením ze dne 27. 7. 2011, č. j. 4 Az 8/2011 - 15, byla ustanovena opatrovnicí advokátka Mgr. Dagmar Rezková Dřímalová. Z uvedeného vyplývá, že nebylo možno zjistit místo pobytu stěžovatele, čímž byly splněny podmínky pro rozhodnutí o zastavení řízení podle ust. § 33 písm. b) zákona o azylu.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na stížní námitky uplatněné v kasační stížnosti. Také Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

Nejvyšší správní soud proto shledal kasační stížnost stěžovatele nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 věta první za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

V řízení byla stěžovateli ustanovena opatrovníkem advokátka Mgr. Dagmar Rezková Dřímalová, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl o její odměně za výkon této funkce a náhradě hotových výdajů. Podle ust. § 7 bod 1., § 9 odst. 5, a § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jí byla určena odměna v částce 600 Kč (2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby) a podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhrada hotových výdajů v částce 600 Kč (2 x 300 Kč), celkem 1200 Kč. Jelikož je ustanovený opatrovník plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, která činí 20% z částky 1200 Kč, tj. 240 Kč. Celková částka odměny a náhrady hotových výdajů ustanoveného opatrovníka tak činí 1440 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2011

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu